



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 252/2018-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. júla 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Ivanou Zmekovou, Zámocká 18, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 20 P 29/2018 a jeho uznesením č. k. 20 P 29/2018-211 z 24. apríla 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. júna 2018 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) a čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 P 29/2018 a jeho uznesením č. k. 20 P 29/2018-211 z 24. apríla 2018 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh, napadnutého uznesenia okresného súdu č. k. 20 P 29/2018-211 z 24. apríla 2018, ako aj z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu o sťažnostiach sťažovateľa vyplýva, že na základe návrhu sťažovateľa podaného 23. marca 2017 okresný súd uznesením č. k. 20 P 123/2017-113 z 15. apríla 2017 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým bol upravený styk sťažovateľa s jeho dvoma maloletými deťmi, a to na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej týkajúcej sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu. Na základe odvolania podaného sťažovateľom a tiež matkou maloletých detí Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 11 CoP 218/2017-251 z 29. mája 2017 zmenil prvostupňové uznesenie tak, že upravil styk sťažovateľa s maloletými deťmi na *„každý týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15.00 hod. do 18.00 hod. a vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod., a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v sobotu od 15.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 15.00 hod. do 18.00 hod., vždy za prítomnosti matky“*.

3. Uznesenie krajského súdu č. k. 11 CoP 218/2017-251 z 29. mája 2017 napadol sťažovateľ sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 4. augusta 2017, ktorý o nej rozhodol uznesením sp. zn. III. ÚS 620/2017 z 10. októbra 2017 tak, že ju odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

4. Sťažovateľ uviedol, že návrhom doručeným okresnému súdu sa 4. októbra 2017 domáhal zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia uznesením okresného súdu č. k. 20 P 123/2017-113 z 15. apríla 2017 v znení zmeňujúceho uznesenia krajského súdu č. k. 11 CoP 218/2017-251 z 29. mája 2017 o úprave jeho styku s maloletými deťmi a nariadenia nového neodkladného opatrenia o úprave jeho styku s maloletými deťmi.

5. O návrhu sťažovateľa na nariadenie nového neodkladného opatrenia týkajúceho sa styku sťažovateľa s maloletými deťmi rozhodol okresný súd uznesením č. k. 20 P 34/2018-

147 zo 17. apríla 2018 tak, že tento zamietol. Predmetné uznesenie okresného súdu na odvolanie sťažovateľa krajský súd potvrdil uznesením č. k. 11 CoP 194/2018-249 zo 6. júna 2018.

6. O návrhu sťažovateľa na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia rozhodol okresný súd napadnutým uznesením č. k. 20 P 29/2018-211 z 24. apríla 2018 tak, že návrh sťažovateľa zamietol a odvolanie proti predmetnému uzneseniu nie je prípustné.

7. Sťažovateľ namieta porušenie práva na súdnu ochranu, práva na rovnosť účastníkov súdneho konania, práva na spravodlivé súdne konanie, práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života a práva na zohľadnenie záujmu dieťaťa pri činnosti súdu postupom a napadnutým uznesením okresného súdu č. k. 20 P 29/2018-211 z 24. apríla 2018 o zamietnutí návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia o úprave styku otca s maloletými deťmi, v odôvodnení sťažnosti obširne argumentuje a predovšetkým uvádza:

«... Záver súdu o tom, že v danej veci neodpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, je v zjavnom rozpore so skutočným stavom (vid' nižšie) danej veci. Sťažovateľ preukázal zmenu pomerov a z tohto dôvodu žiadal v zmysle ustanovenia § 363 CMP zrušenie neodkladného opatrenia.

Navyše konštatovanie súdu o pretrvávajúcich konfliktoch medzi rodičmi, ktorým súd odôvodňuje potrebu ponechania nariadenej úpravy, je popretím práva sťažovateľa na spravodlivý súdny proces, nakoľko je neprípustné, aby jeho styk s deťmi bol obmedzovaný z dôvodov konfliktov medzi rodičmi (čo bolo v konaní preukázané. a síce, že nejde len o konflikty na strane otca), a teda nie z dôvodov na strane otca (sťažovateľa) vo vzťahu k deťom. Konflikty medzi rodičmi nie sú skutočnosťou relevantnou pre obmedzovanie práv sťažovateľa ako rodiča. Súd týmto odôvodnením (ktorým zdôraznil konflikty medzi rodičmi) iba potvrdil tvrdenia sťažovateľa, že nie sú na jeho strane dané dôvody, pre ktoré by bolo vhodné a zákonné obmedzovať jeho styk s maloletými deťmi tak, ako je tomu v súčasnosti. ...

Ďalej súd odôvodňuje svoje rozhodnutie tým, že podľa jeho názoru „Rodičia svojím správaním nedávajú záruku, že by sa styk otca s maloletými deťmi realizoval bez autoritatívneho rozhodnutia súdu len na základe dohody rodičov.“ Vывodenie takýchto

záverov nemá oporu v skutkovom základe veci, je v rozpore so sťažovateľom nielen tvrdenými, ale aj preukázanými skutočnosťami... o tom, že úprava styku v zmysle tohto rozhodnutia, ktoré žiadal sťažovateľ zrušiť, je nevyhovujúca a nie je v záujme maloletých detí. Rovnako tak je tento záver v rozpore so sťažovateľovým návrhom, ktorý žiadal nielen zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia, ale aj nariadenie nového neodkladného opatrenia...

Rozhodnutie súdu ďalej nespĺňa zákonné požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia... Súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal s argumentami sťažovateľa... najmä... zásadné, preukázané (teda nielen osvedčené) skutočnosti, preukazujúce zmenu pomerov, v dôsledku ktorých je potrebné nariadené neodkladné zrušiť:

- napätá situácia pri styku je spôsobená konflikty medzi rodičmi, teda nie z dôvodov na strane otca... Konflikty medzi rodičmi nemôžu byť dôvodom neprípustného obmedzovania rodičovských práv otca (sťažovateľa).

- prítomnosť matky nie je pri styku žiadúca. Matka navyše deti ovplyvňuje, a to aj počas styku, do styku zasahuje, snaží sa odvrátiť pozornosť detí z otca na seba, vyvoláva konflikty a pod., teda neprimeraným spôsobom do styku zasahuje, čo opätovne len potvrdzuje, že jej prítomnosť pri styku nie je vhodná.

- rozpor so záujmom maloletých detí, keď sa styk sťažovateľa s deťmi realizuje za prítomnosti matky, nakoľko tieto sú jednak prítomné pri hádkach a konfliktoch medzi rodičmi (čo negatívne vplýva na ich psychiku), sú ovplyvňované zo strany matky; hrozba straty príjmu sťažovateľa, ktorý tak nebude môcť plniť vyživovaciu povinnosť voči deťom, cestovať za nimi, čo môže mať za následok ich odcudzenie.

- nerealizácia styku prevažne z dôvodov na strane matky...

- neosvedčenie potreby prítomnosti matky pri styku sťažovateľa s deťmi

- neosvedčenie tvrdení matky o škodlivosti prítomnosti otca na deti...

- zneužívanie rodičovských práv matkou, ktorá má snahu vytlačiť sťažovateľa ako otca zo života detí

- nemožnosť realizácie styku v zmysle aktuálneho rozhodnutia (ktoré sťažovateľ žiadal zrušiť) v plnom rozsahu sťažovateľom z dôvodu, že tento nie je občanom SR, nemá na území SR trvalý pobyt, na SR sa nachádza len na základe turistického víza...

- skutočnosť, že matka naozaj nechce zmeniť svoj postoj, svoje správanie pri styku, a to z dôvodu, že zrejme jej takáto situácia vyhovuje...

- sťažovateľ preukázal (nielen osvedčil), že jeho prítomnosť deťom neškodí, práve naopak, deti sú šťastné, keď sú s ním...

- potreba širšej úpravy styku sťažovateľa s deťmi, ktorú potvrdil aj odvolací súd...

- vytvorené vhodné podmienky (osobné aj bytové) na strane sťažovateľa na to, aby bol schopný sa o deti adekvátne postarať.

Súd sa ani s jedným z nich nevysporiadal. Súd tieto dôvody sťažovateľa, ktorými odôvodňuje zmenu pomerov (majúcu za následok potrebu zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia) vôbec vo svojom rozhodnutí neuviedol, a tiež nezdôvodnil, prečo tieto nepovažoval za relevantné.»

8. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné práva [REDAKOVANÉ] na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd, na rovnosť účastníkov súdneho konania podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy, na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy, na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd a na zohľadnenie záujmu dieťaťa pri činnosti súdu podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, postupom a rozhodnutím Okresného súdu Bratislava V konaní vedenom pod sp. n.: 20P/29/2018 porušené boli.

2. Uznesenie Okresného súdu Bratislava V, č. k. 20P/29/2018-211 zo dňa 24.04.2018 sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie v sume 30.000,- EUR (slovom tridsaťtisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Bratislava V povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava V je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 390,50 EUR na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ivany Zmekovej na účet vedený... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

12. Predmetom sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 dohovoru a čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa postupom a napadnutým uznesením okresného súdu, ktorým bol zamietnutý návrh sťažovateľa na zrušenie neodkladného opatrenia o úprave jeho styku s maloletými deťmi. Podstatou sťažnosti je nesúhlas sťažovateľa so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, ktorý nezistil danosť zákonných dôvodov na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia. Sťažovateľ zároveň namieta nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť napadnutého uznesenia z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia.

13. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

14. Ústavný súd už vo viacerých svojich doterajších rozhodnutiach vyslovil názor, že rozhodnutím o nariadení neodkladného opatrenia, prípadne rozhodnutím o zrušení nariadeného neodkladného opatrenia vydaným v rámci občianskoprávneho konania môže súd porušiť základné právo alebo slobodu účastníka súdneho konania, avšak takéto porušenie by sa mohlo stať predmetom konania podľa čl. 127 ods. 1 ústavy len vtedy, ak by mu nebolo možné poskytnúť ochranu prostredníctvom účinného právneho prostriedku nápravy dostupného účastníkovi konania pred všeobecnými súdmi (princíp subsidiarity) (III. ÚS 281/07). Ústavný súd zároveň konštatuje, že tieto závery je v plnom rozsahu potrebné vzťahovať aj na rozhodovanie všeobecných súdov o návrhoch na zrušenie neodkladných opatrení, eventuálne na nariadenie nových neodkladných opatrení.

15. Podľa právneho názoru ústavného súdu rozhodovanie o návrhu na neodkladné opatrenie možno predovšetkým považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Predpokladom pre záver o porušení základných práv a slobôd je však také porušenie, ktoré nie je napravitel'né alebo odstránitel'né činnosťou všeobecného súdu pred začatím konania alebo v konaní o veci samej (obdobne I. ÚS 46/00). Aj v prípade vyhovenia návrhu na nariadenie tohto opatrenia je garantované právo druhého dotknutého

účastníka konania na konečnú, definitívnu ochranu poskytovanú súdom rozhodnutím vo veci samej. Obdobne v prípade zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia zostáva zachované právo navrhovateľa domáhať sa dočasnej úpravy pomerov novým návrhom.

16. Pokiaľ ide o rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva, táto vylučuje aplikovateľnosť čl. 6 ods. 1 dohovoru na rozhodovanie v otázke predbežných opatrení (neodkladných opatrení), pretože nie sú rozhodnutiami o občianskych právach alebo záväzkoch (pozri rozhodnutie *Apis versus Slovenská republika* z 10. 1. 2000, č. 39754/98, v ktorom sa konštatovala neaplikovateľnosť čl. 6 *ratione materiae* v konaní o zrušení predbežného opatrenia).

17. Ústavný súd už v rámci svojej rozhodovacej činnosti pristúpil k preskúmaniu niektorých rozhodnutí o predbežných opatreniach (neodkladných opatreniach podľa Civilného sporového poriadku a Civilného mimosporového poriadku), zásadne však išlo o ojedinelé prípady charakterizované výnimočnými okolnosťami veci. V tejto súvislosti ústavný súd judikoval, že zasiahnuť do rozhodnutí všeobecných súdov o predbežných opatreniach (neodkladných opatreniach podľa Civilného sporového poriadku a Civilného mimosporového poriadku) môže iba za predpokladu, že by takýmto rozhodnutím všeobecného súdu došlo k procesnému excesu, ktorý by zakladal zjavný rozpor s princípmi spravodlivého procesu majúci charakter svojvôle (obdobne III. ÚS 169/2010, III. ÚS 281/07).

18. Ústavný súd vychádzajúc z uvedených stanovísk sústredil svoju pozornosť na posúdenie toho, či v prípade sťažovateľa ide o prípad charakterizovaný výnimočnými okolnosťami a či napadnutým uznesením okresného súdu došlo k procesnému excesu, ktorý by zakladal zjavný rozpor s princípmi spravodlivého procesu majúci charakter svojvôle, a konštatuje, že takéto okolnosti v prípade sťažovateľa nezistil a sťažovateľom namietané rozhodnutie okresného súdu nemá známky zjavnej svojvôle, ktoré jedine by mohli odôvodňovať výnimočný zásah ústavného súdu. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia právny záver o neexistencii zákonného dôvodu na zrušenie nariadeného

neodkladného opatrenia o úprave styku sťažovateľa s maloletými deťmi náležite odôvodnil, keď veľmi podrobne prezentoval skutkové okolnosti veci a vyvodil z nich náležité právne závery. Okresný súd poukázal na jeho provizórny charakter neodkladného opatrenia, pričom ústavný súd zdôrazňuje, že sťažovateľovi naďalej zostalo zachované právo domáhať sa zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia v prípade naplnenia zákonných dôvodov na jeho zrušenie, t. j. zmena pomerov alebo zánik dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, a to až do času konečného rozhodnutia vo veci samej.

19. Pokiaľ sťažovateľ namietal nesprávne závery okresného súdu o tom, že dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie, zrušenia ktorého sa sťažovateľ domáhal, naďalej trvajú, ústavný súd s poukazom na zhrnutie dôvodov vydania neodkladného opatrenia vo svojom uznesení sp. zn. III. ÚS 620/2017 z 10. októbra 2017 konštatuje, že samotná sťažnostná argumentácia sťažovateľa pretrvávanie týchto dôvodov potvrdzuje. Ústavný súd vo svojom označenom uznesení ním preskúmané dôvody vydania neodkladného opatrenia zhrnul a uviedol, že krajský súd v zmeňujúcom uznesení o nariadení neodkladného opatrenia „*V prvom rade zdôraznil, že úprava styku sťažovateľa s maloletými deťmi musí prioritne sledovať záujem maloletých detí, ktorý je nadradený záujmu rodičov... prezentoval názor, v ktorom sťažovateľovi vysvetlil, že charakter vzťahov rodičov, resp. v konkrétnom prípade sťažovateľa existujúce napätie medzi ním a matkou maloletých detí musel pri úprave styku v namietanom uznesení zohľadniť, keďže táto okolnosť nie je od detí izolovaná a ako taká má výrazný negatívny vplyv na ich psychickú pohodu. Obmedzenie styku sťažovateľa s maloletými deťmi na konkrétne dni v týždni, a to v prítomnosti matky... odôvodnil uvedenou okolnosťou; ďalej okolnosťou minulej traumatizujúcej udalosti, za ktorú nesie zodpovednosť sťažovateľ a ktorá mala mať na stav maloletých detí výrazne negatívny dopad; takisto skutočnosťou podloženou obsahom spisového materiálu, a síce, že v minulosti prevažovala starostlivosť matky o maloleté deti nad osobnou starostlivosťou sťažovateľa; v neposlednom rade tiež neosvedčením vhodných podmienok pre realizáciu sťažovateľom navrhovanej úpravy styku, a to špecifikáciou prostredia, v ktorom by sa mali deti počas realizovaného styku so sťažovateľom zdržiavať...“.*

20. Ústavný súd v celom rozsahu odkazuje na veľmi podrobne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu z 24. apríla 2018, ktorý na odôvodnenie svojich záverov o zamietnutí návrhu sťažovateľa na zrušenie neodkladného opatrenia o úprave styku otca s maloletými deťmi uviedol:

„28. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku /ďalej len CMP/ na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Podľa § 363 CMP súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

30. Neodkladné opatrenie v sporových konaniach podľa CSP môže súd zrušiť len na návrh. Súd na takýto návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

31. Na rozdiel od konania sporového, v mimosporovom konaní je možné neodkladné opatrenie zrušiť aj bez návrhu v prípade, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

32. V uvedenej veci je preto potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, či odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Z obsahu spisu ako aj z doposiaľ vykonaného dokazovania a podaní rodičov maloletých detí súd zistil, že dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, neodpadli, keď medzi rodičmi naďalej pretrvávajú konfliktné postoje a nie sú schopní dohodnúť sa ohľadne žiadnej otázky týkajúcej sa maloletých detí, teda ani o styku otca s deťmi. Podľa názoru súdu je potrebné pokračovať v doterajšom postupe a realizovať vykonateľné neodkladné opatrenie, ktorým je aktuálne upravený styk otca s oboma synmi. Rodičia svojím správaním nedávajú záruku, že by sa styk otca s maloletými deťmi realizoval bez autoritatívneho rozhodnutia súdu len na základe ich dohody. Ostatné skutočnosti, ktoré rodičia vo svojich podaniach uvádzajú, budú predmetom dokazovania vo veci samej. Súd zároveň apeluje na rodičov, aby sa snažili intenzívnejšie prehodnotiť svoj vzťah voči sebe a aby citlivo pristupovali k realizácii styku otca s deťmi. V tomto smere je dominantná matka maloletých detí, ktorá ich má dočasne zverenú do svojej starostlivosti a ktorá je povinná deti pozitívne naladiť voči otcovi, riadne ich pripraviť na stretnutie s ním nielen po materiálnej stránke, ale predovšetkým po psychickej stránke tak, aby sa na stretnutie s ním tešili. Zo strany otca je potrebné prejavovať vysokú mieru empatie a porozumenia voči maloletým, aby mali obe deti pocit istoty a

stretnutia s otcom ich obohacovali a nie traumatizovali. Rodičia, ktorí nie sú schopní spolu komunikovať, oberajú deti o emocionálne istoty a zabraňujú ich všestrannému napredovaniu, hoci majú obe deti na to všetky predpoklady.

33. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov maloletých detí s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej, pričom v konaní starostlivosti súdu o maloleté deti je prvoradý záujem maloletého dieťaťa. Povinnosťou súdu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je zistiť, či sú pre takéto neodkladné opatrenia splnené podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa, s poukazom na účel neodkladného opatrenia - zabezpečiť rýchlú ochranu právom chránených záujmov maloletých detí, s cieľom umožniť ničím nerušené konanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Takéto rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej, navrhovateľ ním nenadobúda definitívne práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie končeneho rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

34. Súd po vyhodnotení vyššie oboznámených písomných dôkazov dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, naďalej trvajú.

35. Otcom navrhované zrušenie súdom nariadeného neodkladného opatrenia by znamenalo, že by neexistovala žiadna súdna úprava ohľadne styku otca a maloletých detí. Súd považuje asistovaný styk otca s maloletými deťmi za prítomnosti matky, resp. akýkoľvek styk otca s maloletými za dôvodný, opodstatnený, potrebný a predovšetkým v záujme oboch maloletých detí. Pritom však súd naďalej dáva otcovi do pozornosti, že ak by nebol súdnym rozhodnutím upravený jeho styk s maloletými deťmi, vzhľadom na partnerské konflikty medzi rodičmi by mohlo dôjsť k zamedzeniu jeho styku s maloletými deťmi, čo predstavuje vážny zásah tak do práv rodiča /otca/ ako aj do práv detí, keď starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov a deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť, čo je garantované aj samotnou Ústavou Slovenskej republiky. Nakoľko sa v danom prípade

rodičia maloletých detí nedokážu mimosúdne dohodnúť na úprave styku otca s maloletými deťmi, pričom tento stav trvá už dlhodobo, musí byť ich dohoda nahradená autoritatívnym výrokom súdu, procesným inštitútom neodkladného opatrenia, a to až do skončenia konania vo veci samej.

36. Súd OPAKOVANE apeluje na obidvoch rodičov, aby pri výkone svojich rodičovských práv a povinností mali na zreteli predovšetkým záujem ich maloletých detí, aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácie v rodine. Je priam smutné a desivé konanie a komunikácia rodičov pred ich vlastnými maloletými deťmi, súd si dovoľuje upozorniť rodičov, že isté výrazy a pojmy nepatria do rodičovskej komunikácie, ktorej svedkami sú obe maloleté deti. Len rodičia sú zodpovední za to, čo zo svojich detí vychovávajú a aký vzor im prezentujú, nakoľko iný rodičovský vzor nemajú.

37. Na základe vyššie uvedených skutočností rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, a teda návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol... podmienky na zrušenie neodkladného opatrenia ohľadne úpravy styku a ponechanie úpravy styku výlučne na vzájomnej dohode rodičov v konaní preukázané NEBOLI...“

21. Ústavný súd preto uzatvára, že nie je daná jeho právomoc na prerokovanie veci sťažovateľa, pretože ochranu jeho právam ako účastníkovi konania poskytuje všeobecný súd možnosťou podania opätovných návrhov na zmenu nariadeného neodkladného opatrenia, ale aj v meritórnom konaní. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol o odmietnutí sťažnosti sťažovateľa pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie a jeho ďalšími návrhmi sa vzhľadom na odmietnutie sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júla 2018